

ZPRAVODAJ
STŘEDISKA RADOST
výroční zpráva
2017

Středisko Radost Vás srdečně zve na

1. AMERICKÝ PLES

V SOBOTU 14. DUBNA 2018
Společenské centrum Bystrc
(Odbojářská 1127/2, 635 00 Brno-Bystrc)

K poslechu i tanci zahraje kapela Eremy

Těšit se můžete na velkou hru, předtančení a mnoho dalšího...

Vstupné v předprodeji 200Kč / Více na www.taborradost.cz/ples

www.taborradost.cz

Milí přátelé RADOSTI!

Po několika letech jsme změnilí podobu Zpravodaje, snad se vám bude líbit. Berte jej jako vzpomínku na rok uplynulý a trochu i jako pozvání k setkávání v letošním roce. Událo se toho hodně. Důležité ale je, že Radost zůstává Radostí. V letošním roce se pokusíme uspořádat první radostácký ples, a totiž 14. dubna 2018 v Brně. Rádi bychom tradiční setkávání doplnili pravidelnými událostmi společenskými, jako je ples a den otevřených dveří. Přijměte ples za svůj jako jedinečnou možnost k setkání všech, kdo Amerikou prošli, jsou nyní vedoucími, jsou rodiči táborníků, příspěvateli či sympatizanty. Kdyby se vám přeci jenom termín nehodil, širte prosím alespoň informaci o tom, že ples je pro všechny a že bude parádní.

Těším se kdykoliv během roku
na viděnou,

Vojta Kozlík

Vážení přátelé, táborníci, členové i nečlenové Střediska Radost!

Vstupujeme odhodlaně do roku 2018 s vědomím toho, že rok 2017 je již minulostí. Je potřeba se k němu ve vzpomínkách vracet? Věřím, že ano, a to hned z několika důvodů. Když pomínu neutuchající zájem o naše akce a tábory, kdy jsme museli z kapacitních důvodů nejednoho zájemce odmítnout, zatímco jsme překročili magickou padesátku v historii našeho táboření na Americe, pak je zde ještě jeden důvod ke vzpomínkám či přemýšlení, který v mých vzpomínkách vyčnívá. O co se jedná?

Minulý rok byl ve znamení dvou silných vichřic, které zasáhly do našeho života na Americe. Poprvé v létě na

táboře, kdy pod rouškou noci malé tornádo během několika vteřin „ukroutilo“ koruny tří smrků u táborové brány a jako smítko prachu je odhodilo na táborové náměstí, přičemž ještě vymýtilo padesát metrů široký pás lesa nad tábořištěm. Na jednu stranu děsivá událost pro přítomné táborníky, na druhé straně vědomí toho, jak mocná síla chránila nás všechny, kteří jsme v té době na táboře byli, že se nikomu nic nestalo. Podruhé pak na říjnových Podzimkách, kdy jsme v jejich průběhu dostali varování, že se přímo na nás žene orkán, kterému jsme neměli být schopni vzdorovat a jehož síla měla kulminovat právě v době, kdy jsme potřebovali odvést děti lesem dolů k autobusu, aby se mohly vrátit domů. Toho dne jsme od rána s Pavlíkem vymýšleli strategie, jak děti ochránit, a se starostí jsme sledovali prudké poryvy vichru v našem okolí. Vypadalo

to opravdu velmi dramaticky. Po obědě, těsně před plánovaným odchodem z Ameriky, se však vichr najednou začal uklidňovat, takže nakonec jsme po odstranění vyvráceného stromu z cesty dokázali naněkolikrát svézt děti bezpečně dolů k autobusu, aby se mohly vrátit domů k rodičům. Když jsme pak později odpoledne situaci rozebírali, uvědomovali jsme si obrovskou moc Toho, který nás opět ochránil. Zprávy o katastrofické situaci ve zbytku republiky vůbec nekorespondovaly s tím, jaký klid se v tu chvíli rozprostíral kolem nás. Vzpomněli jsme si i na událost předchozího večera, kdy jsme s o. Lolou vykládali dětem o přímluvci v beznadějných situacích, sv. Judovi Tadeáši. Nemálo dětí možná dokázalo tuto informaci správně použít, kritickou situaci totiž dobře vnímaly.

A co z toho plyne? Můžeme důvěřovat Boží přízni i ochraně. Zažili jsme již mnoho kritických chvil, ale naše společné dílo, naše společenství, kráčí pevným krokem dál a dál.

Od svých rodičů jsou k nám posílány malé děti, jež mezi námi časem vospějí ve zralé osobnosti, které se na čas rozloučí, aby založily své rodiny a mohly se k nám později vrátit již se svými vlastními dětmi. Někdy máme pocit, že ti nejlepší nás opouštějí, ale pak zjistíme, že přišli další, kteří jsou stejně dobří. A ti, kteří nás na chvíli museli opustit, se pak vracejí jako rodiny, aby pokračovali v našem společném díle. Je to krásné patrné na táborech rodin, kam před několika lety ještě aktivní vedoucí nyní přijíždějí i se svými rodinami a malými dětmi. A věřím, že stejně nadšeně jednou přivedou své děti i ti dnešní táborníci, kteří ještě tímto směrem své myšlenky ani náhodou neupírají. A nemusím snad

dodávat, že jsou často pozorováni očima svých dědečků či babiček, kteří také tvoří naše společenství, ačkoliv tábornická léta už mají dávno za sebou.

A ještě jednou, co z toho vyplývá? Naše společenství Střediska Radost, nebo Tábora Radost, nebo Američanů, jak kdo chcete, je již pevně zakotveným společenstvím, které nemusí mít strach o svou existenci. Pokud budeme důvěřovat v Boží přízeň a budeme se řídit Boží vůlí, nemusíme se o osud našeho společenství bát.

Vít Viki Kubíček

Předseda Střediska Radost

Jak plynul čas v roce 2017

Rok 2017 již vyčerpálem vyhrazený čas. Můžeme říct, že na události byl bohatý. Odehrálo se toho opravdu hodně. Otázkou vždy zůstává, co zanechal v nás samotných. Ale to už je otázkou pro každého z nás. Pro Středisko Radost byl tento rok charakteristický velkým zájmem o naše aktivity. O téměř všechny naše akce i tábory byl velký zájem, takže jsme ve většině případů museli po vyčerpání kapacity další zájemce odmítat. Na jednu stranu jsme smutní, když nejsme schopni uspokojit všechny zájemce, na druhou stranu je nutné vidět i fakt, že naše kapacity nejsou za všech okolností nafukovací a vždy je nutné volit i ten správný kompromisní přístup proto, aby příliš vysoký počet účastníků nesnižoval kvalitu našich akcí.

Nicméně pojďme si připomenout hlavní aktivity našeho Střediska Radost v roce 2017:

Celoroční pravidelná setkávání v menších skupinách i nepravidelné akce menšího rozsahu (neuvádíme termíny ani počty účastníků z důvodů značného rozsahu i složitosti dostupnosti dat)

29. 1. a dále v periodě cca 1× za 3 týdny **setkání CHRTu** (zkratka pro uskupení vedoucích, kteří Chystají Radostně Tábor), účast v průměru okolo 12 osob o víkendu v Brně na Jamborce, věnováno formulaci základních úkolů okolo táborové ideje, programu, zápisníku a vůbec všemu, co s táborem souvisí. V rámci těchto setkání proběhly i zájmové aktivity ve skupinkách.

2.–5. 2.

Pololetky 2017 62 osob, tradiční zimní setkání na Americe, atraktivní herní a kreativní program

10.–14. 3.

Jarňáky 2017 18 osob, na Americe, za ustupujícího sněhu, zvláštností bylo vedení dětmi samotnými, herní, duchovní i kreativní program

24.–26. 3.

Rádcovské setkání na Americe cca 110 osob, setkání pro formaci a praktickou výuku rádců, skládání rádcovských zkoušek, školení praktikantů a instruktorů, komunikace mezi vedoucími a rádcí

2.–4. 6.

Sportovní setkání na Americe účast cca 28 osob, zaměřeno na sport a práci, určeno primárně pro účastníky nad 15 let

23. 6. – 1. 7.

Stavěčky na Americe cca 55 zúčastněných osob, stavění stanů i dočasných staveb nutných pro úspěšný průběh táborů, příprava areálu, materiálu, kuchyně, marodky, atd. včetně zábavních a herních programů, velká sobotní a nedělní výpomoc některých tatínků s dětmi

1. 7. – 22. 9.

Tábory na Americe 3 × 14denní tábory dětí 9–16 let v průměru po cca 120 dětech, 1× týden dětí ve věku 6–8 let v počtu 85 dětí, 4× cca šestidenní tábory pro děti i s rodiči po cca 40 až 95 účastnících dle běhu. Včetně personálu a vedoucích prošlo v období letních prázdnin našimi tábory na 840 účastníků.

22. – 24. 9.

Záříjové pracovní setkání účast 32 osob, opravy a údržba areálu na Americe, převedení na zimní provoz

12.–17. 4.

Velikonoční setkání 2017 slavení velikonočních svátků na Americe s o. Jaroslavem Čuprem, cca 43 osob, náplň převážně duchovní, mimoto také hry a procházky krajinou Orlických hor, na konci setkání americké velikonoční nadělení

28. 4. – 1. 5. a 5.–8. 5.

Květnové brigády na Americe účast cca 190 osob dohromady, opravy a údržba areálu na Americe za účasti vedoucích, táborníků a jejich rodičů

19.–21. 5.

školení vedoucích Jarní Forward účast cca 26 osob, teoretické, praktické i pracovní školení nižších vedoucích na Americe

20. 2., 5. 4., 14. 5., 4. 10., 15. 11.

Rada SR účast průměrně 12 osob, projednávání záležitostí chodu Střediska Radost, příprava a reflexe jednotlivých aktivit SR, kontrola přípravy táborů a řešení personálních otázek, reakce na úspěchy a problémy uvnitř SR

6.–8. 10.

Školení Podzimní Forward účast cca 30 osob, školicí a pracovní setkání pro mladší vedoucí

13.–15. 10.

Pracovní setkání účast cca 15 osob, práce na rekonstrukci hygienických zařízení

25.–29. 10.

Podzimní listí 2017 na Americe účast 74 osob, ve znamení pohádek, nabitý zábavní, kreativní a sportovní program včetně duchovních prvků programu, společné zpívání

25. 11.

Školení vedoucích „u Ombudsmana“ v Brně účast 49 osob, praktické i teoretické vědomostní kurzy pro praktikanty a vedoucí, stejně jako pro starší rádce

25. 11.

Schůze Obce Střediska Radost tentokrát v Brně účast 65 osob, schválení zprávy o činnosti a hospodaření Střediska Radost za rok 2016

17.–19.11.

Pracovní setkání účast cca 20 osob, práce na rekonstrukci hygienických zařízení stejně jako práce v lese

28. 12. 2017 – 2. 1. 2018

Vánoční setkání na Americe účast 68 osob, kouzelné Vánoce s ideou Dva roky prázdnin, společné slavení Silvestra a Nového roku, hodnotný duchovní program, zpívání koled

Jde o neúplný výčet akcí, neuvádíme akce menšího rozsahu a pravidelné setkávání mladých v klubovně na Jamboře. I tak je patrná bohatost našeho programu. Průběh jednotlivých akcí dokumentují články a fotogalerie na www.taborradost.cz, kde je možná malá exkurze na jednotlivá setkání i tábory.

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem, kteří se na přípravě a průběhu našich setkání podílejí či je organizují. Bez jejich nezištné obětavosti by nebyla Radost radostí.

Tábory 2017

„Tábore, pozor!“, rozlehlo se letos v sobotu 1. července 2017 našim táborovým náměstíčkem. Poté se okolím rozezněly tóny státní hymny. Tím oficiálně začala loňská táborová sezona. Uplynulo ani ne dva a půl měsíce a ze stejného místa se v pátek 8. září ozývají stejná slova, ovšem v úplně jiném kontextu. Tábory 2017 končí. Říkáte si, kolik se toho dá za dva měsíce a osm dní stihnout? Opravdu hodně.

Nejdříve tři velké táborové běhy pro děti starší devíti let. Stejně jako v posledních letech byl přetlak táborníků takový, že jsme museli uzavírat přihlašování již několik dní po jeho otevření a bohužel nebylo možné přijmout všechny zájemce. V celotáborové hře jsme se vrátili do časů krále Artuše a snažili se v průběhu tábora stát rytíři. Fyzicky jsme posílili, ale také jsme se pokoušeli dosáhnout některých rytířských ctností. Povedlo se? To musí posoudit jiní.

Pokračoval běh Jitřenka pro naše malé táborníky, tradičně charakterizovaný týmem zkušených vedoucích, kteří i těm nejmenším pomůžou překonat jejich první odloučení od rodičů.

Letos již druhým rokem zakončily táborovou sezonu dokonce čtyři běhy rodinek. Každý běh táborový program krásně přizpůsobuje věku svých ratoles-tí, vše je ale v duchu velkých běhů. Ne-překvapí vás tedy, když uvidíte -cetileté tatínky a maminky skákat s dětmi do tůňky a plnit táborové zkoušky.

Všechny tyto běhy proběhly i díky starosti a péči všech našich dobrovol-níků, vedoucích, kuchařek, zásobovačů a zdravotníků v poklidu a radosti. Bohu díky za ně.

Co se nám letos podařilo přečkat? Kontroly krajské hygieny a Chráněné krajinné oblasti Orlické hory, které se obešly bez závad. Dále několik dnů dešťů, dvě velké vichřice, které sice na-dělaly škody v lese, ale nikomu z účast-níků táborů a Podzimek neuškodily.

Naším andělům strážným se podařilo uhlídat nás tak, že se letos nestal žádný závažný úraz a všechny lehčí byly kvalifikovaně ošetřeny našimi zdravotníky.

Tábor s sebou jako každoročně přinesl spoustu drobných i větších radostí. Úsměvy dětí, každodenní mše svaté, splněné táborové zkoušky, nová přátelství. Nové dovednosti. Sebepřekonání.

Víte, jsme samozřejmě pyšní na všechny, kteří k nám přijedou a umí vyšplhat na tyč nebo uběhnout maraton v rekordním čase. Ještě více nás ale těší, když přijede někdo, kdo se na tyč neumí ani pověsit, a na konci tábora odjíždí táborník, který je schopný ji vyšplhat až nahoru, nebo pro letošek aspoň do půlky. Nebo když se na závěr tábora loučíte s táborníkem, kterému se celý první týden stýskalo tak, že chtěl jet

domů, a teď je zase smutný, že už musí odjet. To a mnoho dalšího jsou naše každodenní radosti, které nás motivují v našem snažení.

Co dodat? Snad jen krátký úryvek z dopisu malé Nelinky domů předposlední táborový den:

„Těším se na vás, ale trochu se bojím, že mi bude chybět družinka a kamarádi. A nástupy. A snídaně venku. A prostě všechno. Je to tu fajn. Mami, že sem budu moct přijet i příští rok? Já bych totiž strašně moc chtěla.“

A na závěr? Přijďte k nám! Na tábor, na Ameriku, na Radost! Vy, kteří jedete poněkolkáté i vy, kdo se chystáte poprvé. Těšíme se na vás na všechny!

Maruška Ondračková

I v roce 2017 působil na Radosti jako rektor kaple i kostela na Americe a také neratovský skorosoused o. Josef Suchár, přezdívkou Zajíček.

Asi nejvýraznější příležitostí k růstu duchovního života v našem společenství jsou samotné tábory a akce během roku, kterých se letos účastnili tito kněží:

1. běh o. Vojtěch Vojty Loub, druhý týden pak o. Stanislav Pacner, 2. běh po celou dobu o. Alois Lola Heger, na 3. běhu o. Tomáš Charlie Žižkovský a o. Jaroslav Čupr, 4. běh o. Pavel Hardy Liška, 5.–8. běh táborů rodin svými návštěvami obohatili o. Jan Pitřinec, o. Petr Beneš, o. Martin Kohoutek, o. Martin Holík,

Duchovní růst ve Středisku Radost

Duchovní růst účastníků našich aktivit, a to jak letních táborových, tak těch konaných během školního roku, je jedním ze tří základních pilířů naší činnosti. Každý z nás má však svou vlastní úroveň duchovního vnímání i prožívání, a tak je naše společenství pestrou a krásnou směsicí duchovních osobností. Navzájem se můžeme obohacovat ve svých prožitcích duchovního života. A o překvapení v této rovině není nouze. Příkladem může být dívka, která jako starší tábornice přijela na náš tábor coby člověk bez víry, svým přístupem ale postupně dokázala proniknout do jednotlivých tajemství křesťanského učení, takže jsme ji nakonec obdivovali nejen pro její přijetí našich „samozřejmostí“, ale i pro následnou další aplikaci v jejím životě, což dokládala některými svými skutky na následujících setkáních. Bohu díky za takovýto vzor i povzbuzení v naší víře. Stejně tak jsme vděční za laskavé doprovázení celou řadou skvělých kněží.

o. Ondra Kunc a o. Tomáš Hoffmann. Na setkáních během roku nás doprovázeli ještě o. Roman Kubín a o. Josef Zajíček Suchár. O. Roman Kubín se navíc postaral o výchovné působení na naše vedoucí na podzimním školení v Brně.

Snažíme se o vyvážený duchovní program jako jeden z pilířů naší činnosti. Na všech našich akcích během školního roku i o letních prázdninách je běžné každodenní slavení mše svaté, příležitost ke svátosti smíření, účast na modlitbách růžence i částí breviáře či dalších duchovních programech, ať již formou přednášek či stále více oblíbených živých diskuzí.

Rádi bychom poděkovali všem, kteří se na duchovním životě Radosti podílejí, a to nejen aktivně formováním dětí a vedoucích, ale i podporou, třeba prostřednictvím modlitby. Rovněž prosíme vás všechny o modlitbu za naše kněze: mu-

síme být při současné vytíženosti kněží opravdu vděční za tak skvělé osobnosti, které dokážou být dětem i nám ostatním tak skvělou oporou ve víře. Děkuje.

Za duchovní radu Střediska Radost Viki Kubíček

Fyzická způsobilost účastníků tábora

„To je drsnější tábor,“ říkávalo se o Americe v dobách, kdy ve sprchách ještě tekla jen studená voda, kondiční cvičení mělo úroveň atletického soustředění a kázeň voněla po kopřivách.

„Co budeme dělat?“, lámou si současní vedoucí hlavu nad tím, že spousta táborníků dnes nezvládne ráno seběhnout s kopce k potoku (natož aby běželi alespoň půlku cesty nazpět) a už z prvního kondičního cvičení se omlouvá 10 dětí. Nemluvíme o výjimečných případech po úrazech nebo o dlouhodobém zdravotním problému vyžadujícím přiměřenou úpravu režimu. Tyto případy vždy spolu s rodiči diskutujeme ještě před táborem a buď dítě jede v jiném termínu, nebo se skutečně domluví individuální režim. Dělá nám starosti, když rodiče dávají zdravotníkovi seznam činností, které by dítě „raději nemělo dělat“ a když děti

hanba nefackuje, že se na kondičním běhu ani nesnaží běžet.

Myslíme si, že je v pořádku, když jsou na táboře také nesnadné a nepříjemné chvíle. Tůňka a rozcvička bude, i když prší. Kondiční běh také a nebude to procházka s táborovým názvem. Naším úkolem je být při tom dětem s laskavostí po boku a ocenit jejich statečnost.

Co tedy budeme dělat? Nadále chystat program jen v dešťové a suché variantě, nikoli v několika fyzických náročnostech. A děti i rodiče prosíme, aby měli Ameriku rádi i v těch maličko drsnějších chvílkách, které ještě v programu zbývají. Pro koho to není, může s námi jet, až bude odolnější, anebo jet jinam. Chtěli jsme to letos říci předem – do prázdnin se přece dá pouvažovat a natrénovat.

Vaši vedoucí

Tiškova osmdesátka

Dlouholetý charismatický vůdce Tábora Radost, P. František Fráňa, oslavil v únoru 2018 životní jubileum. Už s námi na Ameriku nejezdí a žije soukromým životem, jeho zdravotní stav si také před rokem vyžádal, aby se přestěhoval z rodného Brna do Domova sv. Alžběty na Žernůvce u Tišnova (www.dosa.cz). Je tam o něj dobře postaráno. Rád přijímá návštěvy, při kterých s chutí loví z hlavy vzpomínky – přiznejme, že už především z dávnějších let. Pokud byste mu chtěli napsat pohled, neváhejte. Pokud byste jej chtěli navštívit a měli pochybnost, jak a kdy, tak se poradte třeba s Tomem Holíkem (tholik@volny.cz). Dobrý nápad je vzít s sebou kytaru a zpěvník nebo přijet v čase, kdy je ten den na Žernůvce mše svatá. Tak jsme to udělali také při jeho malé oslavě. Byla to radost pro něj i pro nás.

Mariana Lukasová

Ekonomický přehled Střediska Radost

Dovolte mi uvést stručný ekonomický přehled hospodaření Střediska Radost. Skoro by se mohlo zdát, že jde o nudnou zprávu, která má každý rok téměř stejný obsah. Není to až tak pravda. Za čísly se skrývá každoroční zápas o kladné hospodaření, který je nutný pro naše zdravé fungování i pro schopnost dostát finančním závazkům například při spolufinancování některých získaných grantů. Kromě toho v roce 2017 po více letech mírného zvyšování vstupních cen našich nákladových položek došlo ke zlomu, kdy například ceny potravin začaly výrazněji stoupat. Snažili jsme se celou situaci kompenzovat tak, aby neměla žádný dopad na kvalitu našich akcí. Nicméně někdy jde opravdu o nelehké balancování na hraně finanční náročnosti našich aktivit. Snažíme se o účelné vynaložení finančních prostředků, ale při velké šířce zajišťovaných činností to není zrovna lehké. I když se zdá, že musíme primárně děti jen nakrmit a eventuálně zajistit jejich dopravu, je nutné si uvědomit i náročnou materiální stránku a záležitosti údržby našeho majetku, především celého areálu na Americe. Rovněž je potřebné vnímat i zvýšení zákonných nároků na zázemí aktivit pořádaných pro děti a mládež, stejně jako i jejich neustále rostoucí požadavky na kvalitu našeho poskytovaného komfortu při akcích i táborech.

Přesná čísla za rok 2017 ještě neznáme, protože v době tvorby tohoto Zpravidaje ještě nebyla uzavřena všechna vyúčtování přijatých dotací, po nichž mohou být následně daňovému poradci předány podklady ke zpracování. Kdo by

měl zájem o finální účetní výkazy za rok 2017, může se je vyžádat po jejich zpracování na mailu ekonom@taborradost.cz, budou rovněž zveřejněny na každoroční schůzi Obce Střediska Radost.

Uplynulý rok byl po finanční stránce podobný těm předchozím. Investiční výdaje charakterizovala rekonstrukce ubytovacích a hygienických prostor. Z pohledu darů jsme dosáhli na přibližně polovinu získanou z jednorázových darů a přibližně polovinu získanou z trvalých příkazů. Trvalé příkazy pro nás mají jeden velmi pozitivní aspekt, kdy s objemem takto získaných prostředků můžeme v určité toleranci v daném roce počítat a tedy i plánovat jejich využití, což je pro nás velmi cenné.

Předběžný přehled finančních toků v roce 2017:

Příjmy za rok 2017 (v tisících Kč):

- » Platby účastníků akcí a táborů – cca 59 % celkových příjmů Střediska Radost, plynoucí z konkrétních aktivit a pořádaných akcí (1.370)
- » Členské příspěvky členů Střediska Radost – cca 5 % příjmů (124)
- » Dary členů i nečlenů Střediska Radost – cca 13 % příjmů (305)
- » Dotace z veřejných rozpočtů – cca 21 % příjmů (470)
- » Ostatní příjmy – pronájmy, úroky atp. – cca 2 % příjmů (50)

Výdaje za rok 2017 (v tisících Kč):

- » Potraviny na akce a tábory – cca 42 % nákladů (910)
- » Energie na akce a tábory – cca 10 % nákladů (215)
- » Materiál a služby na akce a tábory – cca 18 % nákladů (386)
- » Opravy a údržba základny areálu Amerika – cca 13 % nákladů (274)
- » Spoluúčast dotačních titulů – cca 9 % nákladů (200)
- » Režijní náklady a propagace – cca 8 % nákladů (154)

Rok 2017, stejně jako ten předchozí, vykazuje kladnou bilanci výsledku hospodaření, která je nutná pro další spolufinancování dotačních titulů v následujících letech i jako záloha pro mimořádné události. Stejně tak musíme nyní pamatovat na velké výdaje, které nás čekají v souvislosti s nutnou a neustále připomínanou rekonstrukcí staveb, které v současné době procházejí legalizací.

Viki Kubíček

Informace o dopravě, příjezdech, odjezdech či programu vyřizuje aktuální vedoucí na kontaktu uvedeném v informacích akce. Každá námi organizovaná hromadná doprava má svého konkrétního vedoucího s publikací kontaktu buď v informacích k akci či v Novinkách na našem webu.

Konzultace kolem zdravotního stavu či dodržování dietního režimu na akci jsou možné s Ajkou, která připravuje jídelníček.

Ostatní problémy či upřesnění řeší Viki či aktuální vedoucí akce.

Tábory

Obečné informace k termínům táborů, způsobu přihlašování a podmínkám účasti najdete na našem webu v menu Tábory. Každý běh zde má svou stránku s kontakty na aktuální vedení běhu, upozorněním na specifika běhu a těsně před tábory i s dalšími aktuálními informacemi pro nástup na tábor a jeho průběh. Univerzální mail pro řešení otázek kolem tábora je tabory@taborra-dost.cz.

Přihlašování je možné v termínech dle zveřejněného harmonogramu. Pro

Potřebuji si vyřídit...

Často se dotazujete na osobu, se kterou lze vyřídit nějaká záležitost, či na způsob, jak lze dosáhnout určité věci. Většinu řešení aktuálních problémů najdete na našem webu. Abychom vám pomohli, nabízíme přehled řešení vašich nejčastějších požadavků a o něco níže i kontakty na zmíněné osoby, které vám mohou pomoci:

Akce během školního roku

Seznam akcí najdete na našem webu v menu Akce či v upoutávce na akci v Aktualitách.

Přihlašování je možné přes odkaz v informacích akce, v případě nějakých problémů či specifik kontaktujte Vikiho či aktuálního vedoucího akce uvedeného v informacích k akci.

Platby a výši účastnického poplatku na akcích řeší Viki.

dotazy či požadavky ohledně přihlašování na tábory slouží emailová adresa tabor@taborradosť.cz. Tuto adresu obsluhuje více osob, váš problém bude vyřizovat ten, komu příslušný problém patří. Vše koordinuje Svišť.

Potvrzené přihlášky a lékařské posudky se zasílají na adresu: Středisko Radost, z. s., Mrkosova 2043/20, 615 00 Brno. Zpracovává a zařazuje Tomáš Holík. V nestandardních případech po 20. 6. již veškeré doklady k táborům zasílejte přímo na naši táborovou základnu s adresou: Tábor Radost, Samota Amerika R25, 561 82 Klášterec nad Orlicí.

Nestandardní platby za tábory, slevy, rozklad plateb na splátky či dočasné odložení plateb je nutné domluvit s Vikim, mail ekonom@taborradosť.cz.

Diety, úprava jídelničky, specifické požadavky na táborovou stravu řeší Ajka.

Program, personální obsazení běhů, duchovní program a organizační zajištění běhů má na starosti Maruška.

Umístění dítěte ve stanu či družince, jeho zařazení jako táborníka (i u netáborníků), konzultuje aktuální vedoucí

běhu či uveřejněný určený zástupce vedení běhu.

Potvrzení účasti na táborech, vystavení faktury pro zaměstnavatele, nejrůznější posudky či jiná dobrozdání vydává Viki buď na základě vašeho požadavku vyplněním formuláře na webu, specifický požadavku v mailu či v předem domluvených případech osobně přímo na táborech.

Nestandardní příjezdy a odjezdy z tábora, mimořádné návštěvy na táboře či řešení nestandardních situací na táboře dohodnete s aktuálním hlavním vedoucím tábora či s Vikim.

Specifické situace dětí (ale i vedoucích) na táboře, poznatky rodičů dětí, které vyžadují zvláštní přístup, či jiné podněty řeší Viki.

Administrativa

Pošta, zpracování dokumentů, evidence členství ve spolku – Tomáš Holík

Různá potvrzení, potvrzení darů, ekonomická oblast, technická oblast, právní záležitosti spolku – Viki

Dary jednorázové či formou trvalého příkazu – Fred

Aktuální kontakty

Univerzální telefon:

733 741 741

většinou v držení Vikiho či aktuálního vedoucího přítomného na akci či táboře

Univerzální mail

stredisko@taborradosť.cz

pro řešení situací kolem spolku Středisko Radost, členství ve spolku či jinak nezařazené situace

Univerzální mail

tabor@taborradosť.cz

pro řešení táborových záležitostí

Vít Viki Kubíček

mailstatutar@taborradosť.cz

pro otázky ohledně statutárních záležitostí SR, kubicek@taborradosť.cz pro ostatní komunikaci, telefon 606 702 621, statutární zástupce a předseda spolku, zpravidla osobně přítomen na akcích a táborech SR, orientace a přehled v řešení všech oblastí života spolku, ekonomika, technická sekce, administrativa

Vojtěch Kozlík

vojtech.kozlik@taborradosť.cz

oblast PR a tiskovin

Jiří Svišť Dobrovolný

tabor@taborradosť.cz

pro táborové záležitosti, popř. dobrovolny@taborradosť.cz pro ostatní situace – řízení přihlašování na tábory, evidence dopravy na tábory

Tomáš Tom Holík

tholik@taborradosť.cz

administrativa a zpracování přihlášek na tábory, pošta a administrativa spolku

Marie Maruška Ondračková

marondrackova@taborradosť.cz
průběh všech běhů táborů, program, vedení, příprava táborů

Marie Ajka Holíková

tholik@taborradosť.cz

oblast stravování, jídelničky, diety, zdraví

Jiří Fred Vacula

vacula@taborradosť.cz

podpora spolku, otázky darů, trvalý příkaz k úhradě

FOTO TÁBOR 1. BĚH

FOTO TÁBOR 1. BĚH

FOTO: TÁBOR 2. BĚH

FOTO: TÁBOR 2. BĚH

FOTO: TÁBOR 3. BĚH

FOTO TÁBOR 3. BĚH

FOTO TÁBOR 3. BĚH

FOTO TÁBOR 4. JAH

FOTO TÁBOR 4. BĚH

FOTO TÁBOR 4. BĚH

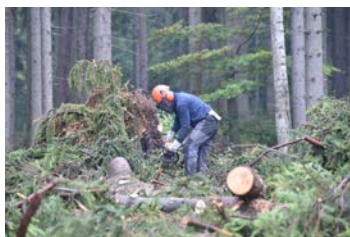

Rekonstrukce části ubytovacích a hygienických místností v budově

Ústředním bodem našeho areálu na Americe je budova. Mnozí návštěvníci, kteří si ji pamatují ve stavu ještě před několika desítkami let, při její prohlídce neskrývají údiv. A to myslím jak v tom obdivném, tak v tom sentimentálním smyslu. Slza se jim krade do očí vždy, když naleznou něco, co jim připomíná jejich čas strávený na Americe, často před mnoha desítkami let. A nejde jen o veterány z řad Radostáků, ale i pamětníky ze Skautského 91. oddílu ze Starého Brna či o ještě starší osoby z řad vysokomýtských Sokolů či účastníky táborů Potravin Pardubice, kteří toto tábořiště využívali před námi v padesátých letech. Jejich návštěvy našeho tábořiště nejsou až tak velkou vzácností a například Skauti z obnoveného 91. oddílu k nám jezdí na své výpravy dá se říci pravidelně. Bohužel jim často ukažujeme prostory v budově, které nebyly po přestavbě zcela dokončeny a tak je postupně, mnohaletým úsilím, uvádíme do kvalitativně vyššího stavu. Nevyhnutelnost těchto rekonstrukcí si vynucuje také navyšující se počet účastníků

jednotlivých setkání i větší vytíženost budovy v průběhu celého roku. Možná si vzpomenete na v posledních letech přebudovanou Kuchyň, obě vstupní síně, Sednici, Přemyslovnu a další místnosti, zmiňované každoročně na těchto místech Zpravodaje.

Úkolem pro rok 2017 se na základě získané dotace od Jihomoravského kraje stala rekonstrukce některých půdních místností, podlaha v Klubovně a rekonstrukce některých sprch v budově.

Půda, kde mimo letní prázdniny přebývají převážně děvčata, působila především kvůli nedokončeným stropům velmi neutěšeně. Mezi krovy byly uloženy izolační panely, jejichž estetice nepřidávalo časté nutkání děvčat ke kreativní činnosti. Proto jsme pro část půdy zvolili doplnění sádrokartonovými podhledy. Rovněž jsme na Akademické půdě vyměnili velké okno, které propouštělo vzduch a tím v zimě komplikovalo snahy o vytopení. Již o Vánočním setkání jsme s radostí vnímali, že nebylo nutné pořádku topit, jen aby se pokryly tepelné ztráty způsobené těmito netěsnostmi. Navrch jsme pořídili dvacet osm malých šatních boxů, kam si mohou účastníci setkání ukládat své oblečení.

Klubovna není jednoduchý prostor

a její zútlunění bude vyžadovat několik etap. Loni jsme se zaměřili na podlahu, která svými nerovnostmi připomínala spíše mořské vlnobítí než rovinu. Rozdíly jednotlivých vln činily skoro deset centimetrů. Protože se ale nacházíme nad klenbami v kuchyni, nechťeli jsme strop zatěžovat mohutnou vrstvou betonu, která by sice nerovnosti srovnala, znamenala by ale velkou statickou zátěž a také nutnost dalšího schodu na strmém schodišti, což se nám jevilo jako velmi těžkopádné řešení. Po dohodě s odbornou firmou jsme nakonec zvolili řešení, kdy se část nerovností srovnala samonivelační stěrkou a část zastřela pokládanou dlažbou. Výsledkem je kompromis mezi rovinou položené dlažby a užitnou hodnotou pro naše účely. Podlaha se už osvědčila rovněž při Vánočním setkání, kdy doplněná o „lehací“ koberec lákala k relaxaci a hrám.

Sprchování na akcích během školního roku je pro účastníky velkým tématem. Vzhledem k malému počtu sprchovacích koutů jde vždy o časově náročný proces. Navíc za situace, kdy při minulých stavbách sprch v roce 2004 nebyly použity izolační nátěry, byly všechny sprchy v hava-

rijním stavu s nasáklým zdivem v okolí. Proto jsme nuceni k jejich postupné rekonstrukci. Loni jsme tak přebudovali tři sprchy a k nim vybudovali tři nové, i když, pravda, některé části tohoto budování bude potřeba dotáhnout ještě na jaře. Rovněž jsme vyměnili stará okna na dívčích záchodech za nová, která stejně jako na půdě nebudou propouštět mrazivý vzduch do těchto prostor.

Pomalou ale jistě se nám daří dostávat budovu do uživatelsky přívětivějšího stavu. Nicméně je potřeba si uvědomit, že v takovémto typu objektu práce na zvelebování a údržbě nikdy neskončí.

Všem, kteří na tuto rekonstrukci přispěli svými dary, i Jihomoravskému kraji za přiznanou dotaci, ze srdce děkujeme.

Potřebujeme, pomůžete?

Tak jako každoročně se na vás obracíme s dotazem, zda nevlastníte něco, čeho se již chcete vzdát, a přitom nám by to ještě posloužilo. Stejně tak budeme vděční, pokud nám budete schopni u uvedených položek třeba zprostředkovat výhodnější nákup.

Co tedy poptáváme?:

- » Teplé přikrývky (deky) do stanů i pro spaní v budově a chatkách, větší množství
- » Polštářky do stanů menší, různé velikosti i výška polštářku, několik větších polštářků do chatek
- » Prostěradla a v menším množství i ložní prádlo do postelí v budově a chatkách
- » Plachty nepromokavé různých velikostí od 2 × 3 m až do 5 × 8 m
- » Bílé nebo zelené párty stany od cca 4 × 8 m až po 4 × 12 m
- » Několik fénů na vlasy pro děvčata,

přiměřená zrcadla na zeď do sprch

- » Hluboké univerzální bílé keramické talíře, umyvateľné v průmyslové myčce
- » Nerezové ešusy či jídelní nádoby, standardní příbory (ne hliníkové)
- » Čtyři až pět funkčních mobilních olejových radiátorů cca 5–9 žeber
- » Dřevěná ramínka do stanů
- » Sekerky různých velikostí, nářadí pro práci se dřevem
- » Lajnovací vozík pro vyznačení hřiště
- » Vhodné sportovní potřeby na základě domluvy – ping-pongové pálky, míčky, balony, síť do branek i na volejbal, tělocvičná lana, praporky, atd. Prosím nabídněte nám podle svých možností.

S nabídkou uvedených předmětů se obračejte na Víta Vikiho Kubíčka (viz kontakty na www.taborradost.cz). Předem děkujeme za vaši štědrost.

Získané dotační tituly 2017

I v roce 2017 byla naše činnost podpořena z několika dotačních titulů od státních či veřejných institucí. Celkový finanční objem získaných prostředků byl 470 tisíc Kč, ke kterým jsme doložili 200 tisíc Kč z našich zdrojů na spolufinancování deklarovaných projektů. Obecně nám finanční podpora z dotačních titulů pomáhá v našem rozvoji tam, kde bychom nebyli schopni v daném období najít vlastní prostředky na realizaci daného úmyslu či bychom použité prostředky museli přesunout z jiných rozpočtových kapitol. Zde je přehled získaných dotačních titulů v roce 2017:

- » Investiční dotace Jihomoravského kraje – 200 tisíc Kč plus spoluúčast našich 200 tisíc Kč – „Rekonstrukce ubytovacích a hygienických prostor“. Podrobný popis realizace tohoto projektu najdete v kapitole „Rekonstrukce části ubytovacích a hygienických místností v budově“. Zkráceně, tato dotace nám pomohla upravit část ubytovacích prostor v budově tak, aby je bylo možné využívat na vyšší kvalitativní úrovni. Rekonstrukce části sprch je nutným řešením jejich havarijního stavu.

- » Neinvestiční dotace Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy – 100 tisíc Kč – dotace určená jako podpora krytí našich provozních nákladů na akcích,

zejména dopravného na akce, školení vedoucích, energií při akcích, materiálu na akcích a podobně.

- » Neinvestiční dotace Magistrátu města Brna – 110 tisíc Kč – dotace na zakoupení vybavení pro naši táborovou základnu a podporu jejího provozu. Z těchto prostředků jsme zakoupili například nové agregáty pro případ výpadku elektrického proudu, nástupová trička pro děti a vedoucí na tábore, sportovní potřeby, materiál pro kreativní činnost, motorovou pilu a další vybavení.

- » Neinvestiční dotace městské části Brno-Zidenice – 60 tisíc Kč – dotace na zakoupení vybavení a podporu provozu naší základny. Na základě tohoto dotačního titulu jsme zakoupili vybavení pro podporu hudebních aktivit dětí – nový elektronický klavír, kotlíky na výpravy, elektromateriál na opravu rozvodů a další materiál.

Za poskytnuté dotace všem poskytovatelům upřímně děkujeme.

Školící a formační setkání pro nové vedoucí

Každá organizace, která se věnuje volnočasové práci s mladými lidmi a je založena na dobrovolnické práci, potřebuje své dobrovolníky formovat a vzdělávat. Obzvláště pokud její činnost vykonávají právě mladí lidé. I my Radostáci máme propracovaný způsob formace a vzdělávání našich vedoucích, ať už se jedná o pracovní brigády, každoročně pořádané školení v Brně, pravidelná rádcovská setkání či duchovní obnovy.

Jestliže však chceme uspět v dnešní konkurenci volnočasových aktivit, zejména těch virtuálních, musíme se neustále po všech stránkách zlepšovat. A mně se po zkušenostech z jiných organizací stále zdálo, že nám něco chybí.

Proto se v loňském roce uskutečnily dvě víkendové akce a – dá-li Pán – v letošním roce a dále do budoucna se uskuteční další, které mají ambici současný systém dále doplnit. Byly nazvány

Forward, protože jde o FORMaciWAVE-doucíchRadosti, a taky proto, že toto anglické slovíčko znamená „kupředu“, což je přesně směr, kterým kráčíme a kterým taky chceme mladé lidi vést.

Součástí setkání je práce, přednášky, včetně praktického nácviku přednášené látky zejména formou her a vzdělávacích aktivit, otevřená diskuze o tom, co se děje ve Středisku Radost a kam směřujeme, no a v neposlední řadě taky zábava a společné povesení se. Každá z částí setkání má svůj význam.

Společnou práci se utužuje vztah účastníků nejen k naší milované Americe, ale i k sobě navzájem. Praktický

nácvik a povídání o vedoucovských dovednostech, to je primární důvod, proč vlastně setkání pořádáme. Diskuze o tom, co se děje, podněcují mladé k tomu, aby sami přemýšleli, co mohou pro Radost dělat a co pro ně Amerika znamená, stejně tak jako nám starším poskytují zpětnou vazbu o tom, co děláme. A zábava? Nežijeme pro to, abychom jedli, abychom pracovali, ale proto, abychom žili! A zábava k životu taky patří.

Pro koho vlastně setkání je a jak se na něj dostat? Vzhledem k tomu, že během celé akce mají fungovat společně všichni dohromady, nemůže přijet celý dav. Ideální počet je okolo dvaceti účastníků, maximum třicet. Formační program je zaměřen zejména na mladé vedoucí, kteří se ve vedení teprve rozkoukávají, tudíž jsou cílovou skupinou středoškolačů a studentů prvních ročníků vysoké školy. A protože je počet účastníků omezený, neotevíráme klasické přihlašování po internetu, ale účastníky si zveme, komunikují s nimi po telefonu a e-mailem.

A koho zveme? Lidé, kteří mají zájem něco pro Radost dělat. Lidé, kteří jsou aktivní, jezdí na setkání, chystají věci

během roku. A pochopitelně lidi, kteří nejsou marní a má cenu s nimi pracovat. Protože pokud někdo udělá něco třikrát blbě, třikrát mu to vytknete a on to udělá znovu... prostě na hovory do dubu přeci jen nemáme kapacitu :-).

Jestli máš pocit, že splňuješ výše uvedené podmínky, máš o akci zájem a přitom jsi nebyl na předchozí setkání pozván, určitě se mi ozvi, kontakt je na webu. A pokud jsi již někdy pozván byl, klidně se připomeň a dej najevo, že máš pořád zájem. Pojdme společně kupředu. Naučit se pořádat ještě lepší akce pro děti a být ještě lepšími vedoucími. Tak vzhůru a FORWARD!

Vojta Woyta Drápal

Rektor „Americké farnosti“ – o. Josef Zajíc Suchár

Jak mnozí víte, z pověření královéhradeckého biskupství je rektorem naší kaple, svatostánku a vůbec celé té speciální táborové minifarnosti na Americe otec Josef Zajíc Suchár. Náš bývalý táborník, vedoucí, ve své době Tiškova pravá ruka a dnes světoznámý farář z nepřehlédnutelného Neratova. Ostatně tam dnes můžete potkat mnoho našich bývalých i současných táborníků či vedoucích v neúnavné službě potřebným. Otec Josef je pro mnohé z nás velkým vzorem v obětavosti a láskyplném přístupu k ostatním lidem, nemocným, dětem, mládeži... Více než dlouhé vysvětlování „proč“ napoví následující úryvek rozhovoru z Deníku, který vyšel v půlce ledna:

Co Vás nakonec přivedlo ke službě Bohu?

Dětský tábor, kde jsem později dělal zástupce vedoucího, vedl tajně vysvěcený kněz s křesťansko-skautským duchem. Jako podrádce, rádce a nakonec instruktor jsem se musel vyrovnat s větší a větší zodpovědností. Zejména za ty, kteří jsou vám svěřeni. Začíná to mokřými plavkami nebo špinavými ponožkami, končí citovými potřebami – jestli není dítě smutné, jestli se mu nestýská, jak se má připravit na hru i na zkoušky. Nefungujete jako dráb, ale jste s nimi a pro ně. A když potom dorostete do kněžství, jde vlastně o přirozené pokračování.

Vaše cesta ale i tak musela působit poněkud zvláštně...

Kdybych šel tenkrát za komunismu rov-

nou do semináře, bylo by podezřelé, že proškolený pionýrský vedoucí volí takovou cestu. Musel jsem si odpovědět, kým vlastně chci být, zda knězem, anebo farářem. Kněz nemusel jít do semináře a mohl studovat tajně, po večerech i po nocích. Šlo o běh na dlouhou trať, nebylo jasné, kdy a jestli to skončí. V podstatě šlo o to, jestli mi jde jen o funkci nebo naplnění podstaty kněžství. Přijal jsem svěcení, abych mohl život zasvětit službě potřebným a aby lidé měli díky mně život prodchnutý duchem radosti. Ve fabrice jsem ale poznal lidi, kteří se chovali úplně jinak, než jsem očekával.

Jinak?

Pocházím z křesťanské rodiny, měl jsem tři sestry a o osmnáct let mladšího bratra. Vyrůstal jsem tedy mezi třemi dívkami, takže jsem se se sourozenci nemohl prát, chovat se jako normální kluk. Po jednom incidentu, kdy jsem se snažil svoji mladší sestru umravňovat, mi dokonce maminka koupila mé první sako, asi abych byl více civilizovaný. Od té doby saka a obleky nesnáším a jejich nošení je pro mě dodnes utrpením. U nás doma se vždy mluvilo slušně, rodiče ani nekouřili a já byl zkrátka vždy vychovaný kluk. Najednou jsem ale vstoupil do fabriky, kde chlapi chlastali a mluvili sprostě. Zároveň ovšem uměli neskutečné, téměř zázračné věci. Dělati kalibry s milimetrovou přesností, vše měli v rukách i oku. V tu chvíli si těch lidí začnete vážit i pro jiné hodnoty.

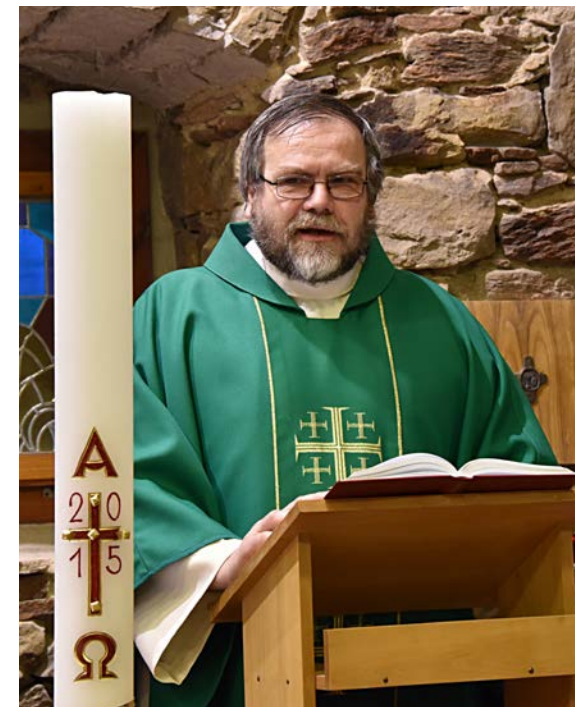
To je téměř hrabalovské...

To ano, ale teprve později jsem si uvědomil, proč jsem si podobnou zkušeností musel projít. Ti lidé se za vás postavili, i když bylo zle. Skuteční křiváci se

vyskytovali úplně někde jinde. Díky zkušenosti z fabriky jsem zase postoupil o kousek dál a poznal i lidi bez domova. Kněz není nějaký spasitel, který pomáhá životu. Naopak, ostatní pomáhají vám, abyste byl skutečným člověkem. Lidská velikost je v tom, kolika lidem pomůžete žít, ne kolik jich ovládnete a zlikvidujete.

Zdroj: www.denik.cz

A co dodat? Často se s dětmi modlíme k Bohu a přimlouváme se za dobré kněze u nás na táboře. Víme, že „Hospodin občas bere lidi za slovo a dělá nevypočitatelné věci“. Tak tedy Deo Gratias!

Americké povětrí

V roce 2017 jsme si na Americe užili více dnů se silným větrem, než bylo v minulých letech obvyklé. I když jsme na tuto situaci zvyklí, což je dáno naší horskou, téměř hřebenovou polohou, přesto nebývá časté, abychom toto extrémní počasí zažívali za účasti dětí na táborech a setkáních. Loni se nám to ale podařilo hned dvakrát.

Poprvé to bylo v létě na táboře, kdy v noci během kratičkého okamžiku přešlo přes náš tábor slabé tornádo. I když bylo ve srovnání s tím, co známe ze zahraničních zpráv, velmi slabé, mělo sílu na to, aby strhlo koruny několika smrků u táborové brány a poté zamířilo do našeho horního lesa. Tam způsobilo naprostou devastaci v pásu asi padesát metrů širokém a dvě stě metrů dlouhém. V lese jsme přišli o přibližně 80 kubíků kvalitního dřeva. Horší ale bylo poškození stromů u táborové brány. Utržené koruny stromů byly odhozeny obrovskou silou směrem do táborového náměstíčka. Při pohledu na tuto spoušť

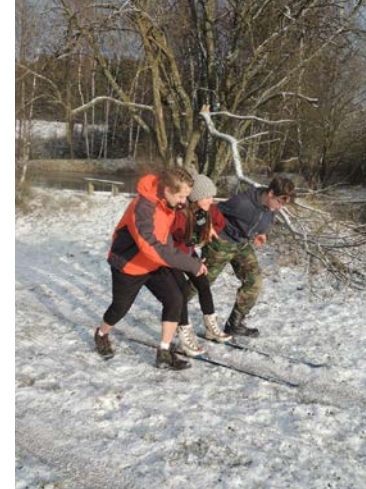
j jsme jasně vnímali sílu Boží ochrany a jako bychom v nastalém tichu po smršti slyšeli šustot křídel všech andělů strážných, kteří nás neúnavně a obětavě chránili tak, že nedošlo k žádnému zranění.

Smutným následkem této situace je ale bohužel takové poškození stromů u táborové brány, že již není možné jejich další setrvání v tomto místě. Proto budou v několika krocích vyměněny jak stromy u obou táborových bran, tak i stromy nad chatkami. Slzu určitě uroní i mně věkově blízcí pamětníci z dávných dob, kdy jsme se na tyto stromy v našem dětském věku dívali shora a připadaly nám malinké. K pochopení situace určitě přispějí i dokumentační fotografie.

Druhou takovou událostí byla situace na Podzimním setkání na konci října. Do radostné atmosféry prožívaného příběhu Malého prince v průběhu setkání začaly přicházet zprávy o blížícím se orkánu, který měl nabýt největší síly právě na hřebenech Orlických hor a kulmino-

vat v okamžiku, kdy jsme měli v neděli odpoledne s dětmi vyrazit na zpáteční cestu do údolí k objednanému autobusu směrem domů. Bohužel v té době již nešlo přeobjednat dopravu a ani jsme nebyli schopni se spojit se všemi rodiči, že jejich děti by odjely domů dříve. Za dané situace jsme se museli spolehnout na Boží ochranu a odpovědně vážit každý další krok. Pečlivě jsme se na kritickou situaci připravovali a snažili jsme se minimalizovat předpokládaná nebezpečí. Zajistili jsme nové elektrické agregáty, doplnili zásoby, měli jsme připravené vyprošťovací prostředky pro uvolnění

cest. Do toho přicházela četná telefonní varování od rodičů i našich přátel. Nicméně asi tušíte, že pro děti byla tato situace spíše obrovskou výzvou, kdy bez docenění možných následků si nastalé situace spíše velmi užívaly.

Inkriminované nedělní ráno vypadala situace opravdu dramaticky. Vichr prudce zesiloval na úroveň, kdy to vypadalo, že zláme nebo vyvrátí snad všechny stromy v okolních lesích. Vyjít ven z budovy znamenalo velké dobrodružství a dokázali to jen ti z nejtěžší váhové kategorie. Skoro to vypadalo, že

FOTO VÁNOČNÍ SETKÁNÍ NA AMERICE

bude nemožné z Ameriky děti odvést bezpečně k autobusu. Jaký byl ale náš údiv, když se kolem poledne začal víchřít pomalu uklidňovat a my jsme dokonce mohli za pomoci motorových pil prořezat cestu dolů k autobusu. Následně jsme ještě za burácejícího větru svezli postupně ve dvou autech téměř šedesát dětí dolů do údolí k autobusu tak, že odjely včas k vlaku do Ústí nad Orlicí. Zde ale bohužel uvízly pro kolaps vlakové dopravy. Po zajištění objektu na Americe jsme tak vyrazili na nádraží k odvezení alespoň těch mladších cestovatelů směrem domů. Nebylo jednoduché je ale

přesvědčit, aby ukončili jejich nadšeně přijaté dobrodružství a nasedly do přistavených aut, se kterými nám přijeli na pomoc ještě další vedoucí a rodiče z okolí. Nakonec se v nočních hodinách dostali téměř všichni do svých domovů, kromě několika dětí z Ostravska, které po konzultaci s rodiči přenocovaly u svých kamarádů v Brně a druhý den pokračovaly v cestě.

Podzimní orkán vypadal sice hrozně a byl horším zážitkem než tornádo v létě, způsobil však méně škody v našich lesích než ve zbytku republiky. Nejhorší se jevil problém se dvěma vzrost-

lými smrky, které padly na náš srub u tábořiště. Nakonec ale při odklizení následků na listopadové brigádě vyšlo najevo, že poškození není tak fatální, jak původně vypadalo, a srub obstál ve své bytelnosti. Následky obou událostí však nejsou dodnes úplně zlikvidovány a budou ještě vyžadovat mnoho našich sil a pozornosti.

A poučení z této situace? Pocit obrovské milosti a lásky od Toho, který nás dokáže takto ochránit. A také pocit obrovské odpovědnosti, abychom důvěru v nás vloženou nezklamali a Jeho dílo nadále budovali a zdokonalovali k Jeho spokojenosti.

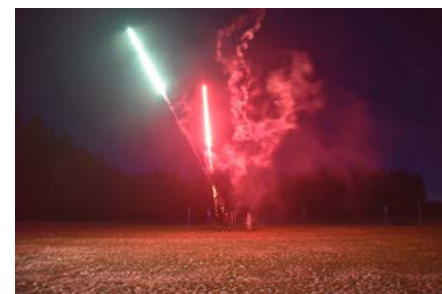

FOTO VÁNOČNÍ SETKÁNÍ NA AMERICE

Kontakty

Sídlo spolku:

Středisko Radost, z. s.
Mrkosova 2043/20
615 00, Brno-Židenice
stredisko@taborradost.cz
Číslo účtu: 110524067/0300
tel.: 733 741 741

Adresa tábořiště:

Tábor Radost
Samota Amerika R25
561 82 Klášterec nad Orlicí

Klubovna a kancelář:

Jamborova 25
615 00 Brno

Statutární orgán:

Ing. Vít Viki Kubíček
statutar@taborradost.cz
kubicek@taborradost.cz
tel.: 606 702 621

Rada Střediska Radost:

Dominika Coufalová, Vojtěch Drápal,
Marie Holíková, Marie Lukášová,
Vojtěch Kozlík, Vít Kubíček,
Marie Ondračková, Jaroslav Šimůnek,
Jiří Vacula

rada@taborradost.cz

www.taborradost.cz

www.facebook.com/taborradost

www.youtube.com/strediskoradost

Zpravodaj Střediska Radost

Vydalo Středisko Radost
Mrkosova 20, 615 00 Brno
IČO 60552921
registrace 15. 2. 1994 u MVČR
pod číslem II/s-OS/1-23524/94-R
Grafická úprava
Designiq, www.designiq.cz
Foto – archiv
© 2018 Středisko Radost
www.taborradost.cz
Neprodejné

www.taborradost.cz